

عنوان مقاله:

بررسی نماد خورشید در شعر امل دنقل و شفیعی کدکنی

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

خلاصه مقاله:

دو شاعر متعهد و اجتماعی مصر و ایران؛ یعنی امل دنقل و شفیعی کدکنی، «خورشید» را به عنوان نمادی نو در مفاهیمی چون عدالت، آزادی، حقیقت و... به کار گرفته اند. با نگاهی به شعر این دو شاعر درمی‌یابیم که نماد خورشید، پیام‌آور امیدها، آرزوها و آرمان‌های از دست رفته یا دست نیافتنی‌ای است که غبار تیره ابرهای ظلم و بی‌عدالتی و جهل، چون پرده‌ای در مقابل تشعشع انوار حقیقت و عدالت‌پرور خورشید قرار گرفته است. هر دو شاعر تاکید می‌کنند؛ تنها راه برون‌رفت از این سایه‌های تاریک و ظلمانی، کنار زدن حجاب‌هایی است که فراروی خورشید تابان حقیقت و عدالت قرار گرفته است. از سوی دیگر، خورشید در شعر این دو، بازتاب روشنی از عشق، محبت و انسانیت است که در مقابل آن، سیاهی و تاریکی قرار دارد که آن هم بازتابی از ظلم و کینه و ددمنشی می‌باشد که انسان معاصر به آن دچار شده است. با توجه به اهمیتی که بازشناسی مسائل سیاسی و اجتماعی و بازخورد نمادین آن در فرآورده‌های ادبی ملل دارد، این مقاله سعی دارد با رویکردی تطبیقی به بررسی کاربرد نماد خورشید، که یکی از پر بسامدترین نمادهای ادبی - اجتماعی در شعر این دو شاعر است، بپردازد.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: امل دنقل، شفیعی کدکنی، خورشید، نماد، شعر معاصر ایران و عرب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794783>

